

COLLECTIO RITUUM

IN USUM CLERI

DIOCESES MONASTERIENSIS

AD INSTAR

APPENDICIS RITUALIS ROMANI

CUM APPROBATIONE

SACRAE RITUUM CONGREGATIONIS *

JUSSU ET AUCTORITATE
EXCELLENTISSIMI ET REVERENDISSIMI DOMINI

JOANNIS
EPISCOPI MONASTERIENSIS
ARCHIEPISCOPI NICOPSITANI
ITERUM EDITA

*

1931

MONASTERII GUESTFALORUM
SUMPTIBUS LIBRARIÆ REGENSBERGIANÆ

figuratum der Pflanzkunst
Till.

CAPUT 4

DE PROCESSIONE

IN FESTO SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI

Decenter ornentur ecclesiæ et parietes viarum, per quas est trans-eundum, tapetibus et aulæis, et sacris imaginibus, nec non arboribus, floribus, frondibus virentibus. Viæ et plateæ insuper sint bene mundatæ, ac stratae floribus, et gramine viridi.

2 In quatuor distinctis locis erectæ sint mensæ ad instar Altaris cum umbellis desuper, pulchre et decenter ornatæ, in quibus substrato corporali collocari possit ostensorium, dum quatuor Evangeliorum initia cantantur.

3 Deputentur porro principaliores aliquot viri pro portando baldachino, sub quo Sacerdos cum venerabili Sacramento incedere debet. — Deputentur insuper sex vel saltem quatuor Clerici, vel honesti viri, aut juvenes laici ueste talari et superpelliceo induti, qui ab utraque parte baldachini deferant faces aut candelas ceræ albæ accensas; et cum lumina, quæ aperta gestantur, haud raro improviso vento vel pluvia extinguantur, Parochus insuper curet, ut quatuor aut saltem duæ laternæ pulchriores cum candelis intus accensis in Processione hinc inde circa Ss. Sacramentum deferantur. — Designetur etiam Clericus, qui bursam albi coloris cum corporali et hunc librum Ritualem gestet. — Præterea, in quantum possibile est, adsint

duo Diaconi parati, qui Evangeliorum initia sollemniter cantent. Proinde Subdiaconus, qui in Missa sollempni ante Processionem celebrata inserviebat (dummodo diaconali Ordine sit insignitus), deposito manipulo, induat stola transversam et dalmaticam. Reliquus vero Clerus saltem veste tali et superpelliceo indutus Processioni assistat.

4 Omnibus tempestive paratis, et Missa sollempni coram exposito Ss. Sacramento rite celebrata, Sacerdos accepto pluviali albo, stans in medio ante gradus Altaris, imponit thus in duobus thuribulis (vel saltem in uno) sine benedictione, et accepto uno ex duobus thuribulis, genuflexus in infimo gradu Altaris, Ss. Sacramentum adhuc in throno positum ter incensat.

5 Deinde accepto velo humerali, et utraque manu extremitatibus veli ante pectus pendentis cooperta, ostensorium a Diacono (stante) sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu genuflexus: mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum: inde descendit sub baldachinum, medius inter duos Diaconos hinc inde pluvialis fimbrias elevantes, et duo thuriferarii (in ecclesiis minoribus saltem unus) præcedunt, continuo Ss. Sacramentum incensantes.

6 Omnes præcedunt ordine ut alias, nudo capite et, in quantum possibile est, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos aliosque convenientes cantus pro longitudine Processionis devote concincentes, vel pias preces de more recitantes. Dum vero Sacerdos discedit ab Altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum:

III

Pan-ge, lingua, glo-ri - ó-si Cór - po - ris my-sté -

ri - um, Sangui-nísque pre - ti-ó - si, Quem in mundi

pré - ti - um Fructus ventris ge - ne-ró - si Rex ef-fú - dit

gén - ti - um. (In fine Hymni: A-men.)

Nobis datus, nobis natus
 Ex intácta Virgine,
 Et in mundo conversátus,
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cenæ,
 Recúmbens cum frátribus,
 Observáta lege plene
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit:
 Fitque sanguis Christi merum,
 Et si sensus déficit,
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
 Venerémur cérnui:
 Et antiquum documéntum
 Novo cedat ritui;
 Præstet fides suppléméntum
 Sénsuum deféctui.

Genítori, Genítóque
 Laus et jubilátió,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio:
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátió. **A** men.

Statio ad I Altare

Ad primum Altare cum pervenerit Processio, sistunt omnes et, intermisso cantu Hymnorum, Sacerdos Ss. Sacramentum tradit Diacono collocandum super Altare, in quo antea corporale fuerat extentum, et deposito velo humerali ascendit ad medium Altaris. Diaconus vero cantaturus pri-

mum Evangelium ponit librum Evangeliorum super Altare, factis debitis genuflexionibus. Tunc Sacerdos, stans in suppedaneo Altaris, ministrante Diacono, imponit incensum cum benedictione; Diaconus dicit flexis genibus: Munda cor meum, accipit librum de Altari, et rursus genuflectens petit benedictionem a Sacerdote dicens: Jube, domne, benedicere, qui respondet: Dóminus sit in corde tuo etc. Accepta benedictione Diaconus osculatur manum Sacerdotis, et, facta prius Venerabili reverentia, præcedente thuriferario ac duobus acolythis cum luminaribus, vadit cum altero Diacono a sinistris ad cantandum sequens Evangelium, ut in Missa sollemni. Sacerdos vero, facta genuflexione, se retrahit ad cornu Epistolæ, et cantato Dóminus vobiscum, faciem vertit versus Diaconum cantantem Evangelium, ibique stat junctis manibus, ut in Missa sollemni.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

¶ Initium sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 1, 1-16

R. Glória tibi, Dómine.

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam et fratres ejus. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Aminadab. Aminadab autem génuit Násson. Násson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uriæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abiam. Abias autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Oziam. Ozias autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechiam. Ezechias autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josiam. Josias autem génuit Jechoniam et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis: Jechonias génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem

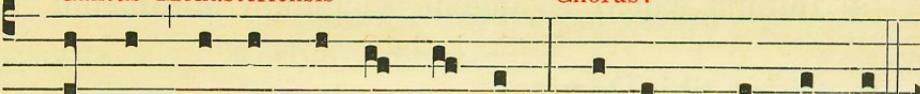
génuit Eliacim. Eliacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocáatur Christus. **R.** Laus tibi, Christe.

Sacerdos osculatur librum sibi delatum, dicens: Per evangélica dicta deleántur nostra delicta, et incensatur more solito a Diacono, et sic etiam post reliqua Evangelia.

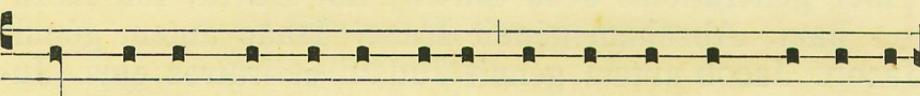
Tunc Sacerdos, stans in medio ante gradus Altaris, imponit incensum absque benedictione, et genuflexus Ss. Sacramentum ter incensat. Dein adhuc in genua provolutus, cum Diaconis sibi assistantibus cantat, Choro respondente:

Cantus Monasteriensis

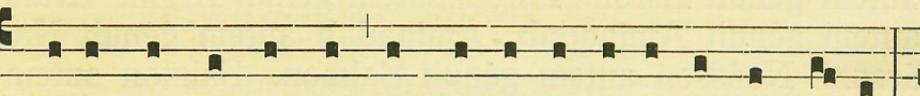
Chorus:

Chri-ste, Fi - li De - i vi - vi: Mi-se-ré-re no - bis.

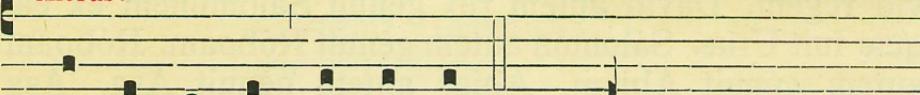

Ut ve-ram re - ve - rén - ti - am er - ga hoc tam ve - ne - rá -

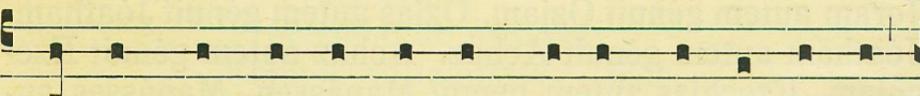

bi - le Sa - cra - mén - tum in no - bis exci - tá - re di - gné - ris:

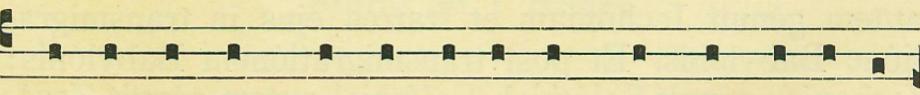
Chorus:

Te ro - gá - mus, au - di nos.

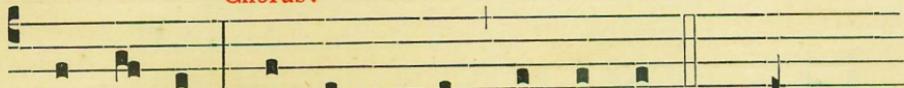

Ut ad fre - quén - tem u - sum hu - jus Sa - cra - mén - ti

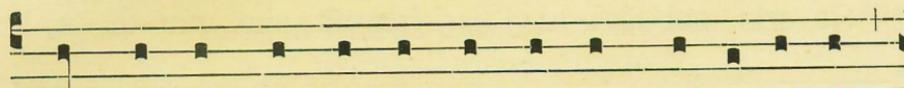

per in - te - gram con - fes - si - ó - nem nos per - dú - ce - re

Chorus:

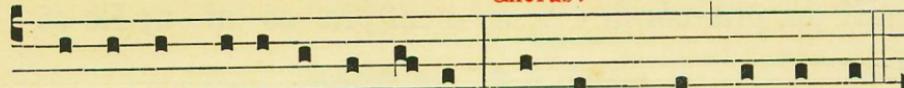

di-gn  -ris: Te ro-g  -mus, au-di nos.

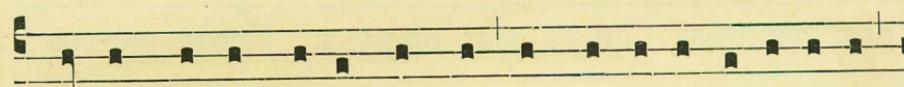

Ut hu - jus Sa-cra-m  -ti fru-ctus pre - ti -   -sos

Chorus:

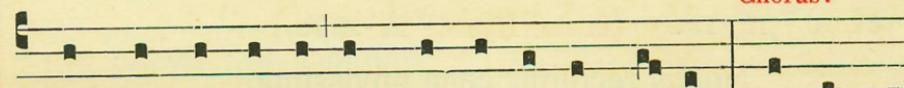

no-bis imperti-ri dign  -ris: Te ro-g  -mus, audi nos.

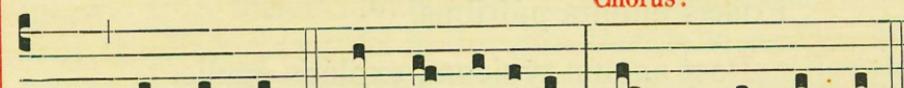
Ut in ho-ra mortis nostr  e hoc c  -l  -sti Vi -   -ti-co

Chorus:

nos con-for-t  -re et mu-n  -re di-gn  -ris: Te ro-g  -

Chorus:

mus, au-di nos. Sancte(a) N. O-ra pro no-bis.

Sacerdos surgit et cantat:

Or  -mus.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacram  nto mir  bili passi  onis
 tu  e memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos
 Córporis et S  nguinis tui sacra mystéria vener  ri; ut
 redempti  onis tu  e fructum in nobis j  giter senti  amus:
 Qui vivis et regnas in s  cula s  culorum. R. Amen.

Dein resumpto velo humerali ascendit in suppedaneum, et facta genuflexione, accipit ostensorium, et versus ad populum dat semel benedictionem sub silentio.

7 Mox continuatur Processio, et resumitur cantus Hymnorum, ut sequitur:

IV

Sa-cris sol-lém-ni - is jun-cta sint gáu-di - a,
 Et ex præ-cór-di - is so-nent præ-có - ni - a; Re-cé-
 dant vé-te-ra, no-va sint ómni - a, Corda, vo-ces
 et ó - pe - ra. (In fine Hymni: A-men.)

Noctis recólitur cena novíssima,
 Qua Christus créeditur agnum et ázyma
 Dedisse frátribus, juxta legitima
 Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
 Corpus Dominicum datum discípulis,
 Sic totum ómnibus, quod totum singulis,
 Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragilibus córporis férculum,
 Dedit et tristibus ságuinis póculum,
 Dicens: Accipite quod trado vásulum,
 Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud instituit,
 Cujus officium committi voluit
 Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
 Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
 Dat panis cælicus figúris téminum:
 O res mirábilis: mandúcat Dóminum
 Pauper servus et húmilius.

Te, trina Déitas únaque, póscimus:
 Sic nos tu visita, sicut te cólimus;
 Per tuas sémitas duc nos, quo téndimus,
 Ad lucem, quam inhábitas.

Amen.

Statio ad II Altare

Ad secundum Altare fiunt omnia, ut ad primum, excepto quod Diaconus cantat sequens Evangelium:

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

☩ Initium sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 1, 1-8

R. Glória tibi, Dómine.

Inítium Evangélii Jesu Christi, Filii Dei: Sicut scrip-tum est in Isaia Prophéta: Ecce, ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Fuit Joánnes in desérto baptizans, et prædicans baptismum pæniténtiæ in remissió-nem peccatórum. Et egrediebátur ad eum omnis Judææ régio, et Jerosolymítæ univérsi, et baptizabántur ab illo in Jordánis flúmine, confiténtes peccáta sua. Et erat Joánnes vestitus pilis caméli, et zona pellicea circa lum-bos ejus, et locústas et mel silvéstre edébat. Et prædicá-bat dicens: Venit fórtior me post me, cujus non sum dignus procúmbens sólvere corrigiam calceamentórum ejus. Ego baptizávi vos aqua: ille vero baptizábit vos Spíritu Sancto. **R.** Laus tibi, Christe.

Post incensationem Ss. Sacramenti, Sacerdos in genua provolutus can-tat cum ministris sacris:

Cantus Monasteriensis

Chorus:

Chri-ste, Salvá-tor mundi, De-us: Mi-se-ré-re nobis.

Ut te Dó-mi-num De-um no-strum ad-o-ré-mus, et

Chorus:

ti - bi so - li ser-vi - ámus: Te ro - gá-mus, au - di nos.

Ut no - men sanc - tum tu - um in va - num non

Chorus:

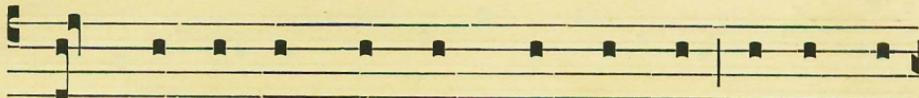
as - su - má - mus: Te ro - gá - mus, au - di nos.

Ut ex to - to cor-de, ex to - ta á - ni - ma, et ex

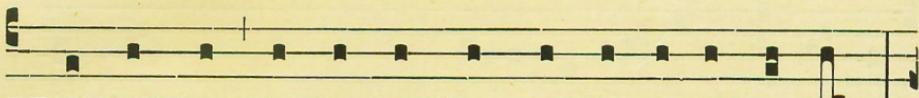
to - tis ví - ri - bus te De - um nostrum di - li - gá-mus:

Chorus:

Te ro - gá - mus, au - di nos.

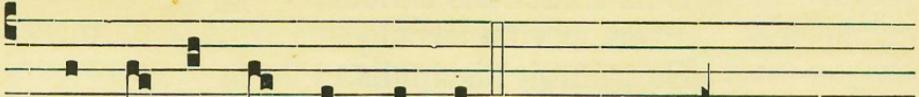

Ut pró - xi-mum no-strum prop - ter te, sic - ut nos-

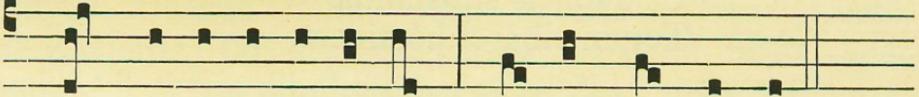
met - ip - sos ve - re et sin - cé - re di - li - gá-mus:

Chorus:

Te ro-gá-mus, au-di nos.

Chorus:

San-cte(a) N.

O-ra pro no - bis.

Sacerdos stans, cantat:

Orémus.

Oratio

Deus, a quo sancta desidéria, recta consilia et justa
sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare
non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis
dérita, et hóstium subláta formidine, témpora sint tua
protectioné tranquilla. Per Christum, Dóminum nostrum.

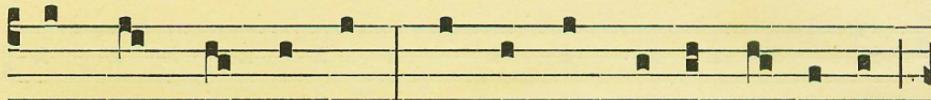
R. Amen.

Deinde immediate sequitur benedictio cum Ss. Sacramento, pariter ut
ad primum Altare.

8 Continuatur Processio et cantus Hymnorum:

Ver-bum su-pér-num pród - i - ens, Nec Pa-tris

linquens déx-te - ram, Ad o-pus su - um éx-i - ens,

Ve-nit ad vi-tæ véspe-ram. (In fine Hymni: A - men.)

In mortem a discípulo
Suis tradéndus áemulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et ságuinem:
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine térmíno
Nobis donet in pátria. **Amen.**

Statio ad III Altare

Observatis reliquis ut supra ad primum Altare, cantatur sequens Evan-gélium:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

☩ Initium sancti Evangélii secúndum Lucam.
Luc. 1, 5-17

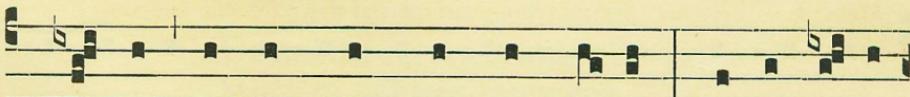
R. Glória tibi, Dómine.

Fuit in diébus Heródis, regis Judææ, sacérdos qui-
dam nómine Zachariás, de vice Abia, et uxor illius
de filiábus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Erant autem
justi ambo ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis
et justificatióibus Dómini sine queréla, et non erat illis
filius, eo quod esset Elisabeth stérilis, et ambo proces-
síssent in diébus suis. Factum est autem, cum sacer-
dótio fungerétur in órdine vicis suæ ante Deum, secúndum
consuetúdinem sacerdótii, sorte éxiit, ut incénsum
póneret, ingréssus in templum Dómini: et omnis multi-
túdo pópuli erat orans foris hora incénsi. Appáruit au-
tem illi Angelus Dómini, stans a dextris altáris incénsi.
Et Zacharias turbátus est videns, et timor irruit super
eum. Ait autem ad illum Angelu s: Ne timeas, Zacharia,
quóniam exaudita est deprecátió tua: et uxor tua Elisa-
beth páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem:
et erit gáudium tibi et exsultátió, et multi in nativitáte
ejus gaudébunt: erit enim magnus coram Dómino: et
vinum, et siceram non bibet, et Spíritu Sancto replé-
bitur adhuc ex útero matris suæ: et multos filiórū
Israel convértet ad Dóminum, Deum ipsórum: et ipse
præcédet ante illum in spíritu et virtúte Eliæ: ut con-
vértat corda patrum in filios, et incrédulos ad prudén-
tiā justórum, paráre Dómino plebem perféctam.

R. Laus tibi, Christe.

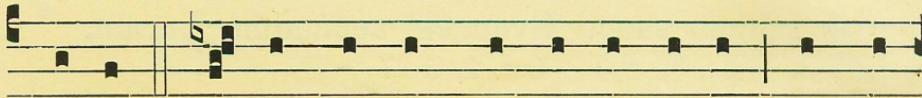
Incensato Ss. Sacramento ut supra, Sacerdos in genua provolutus can-
tat cum ministris sacris:

Cantus Monasteriensis

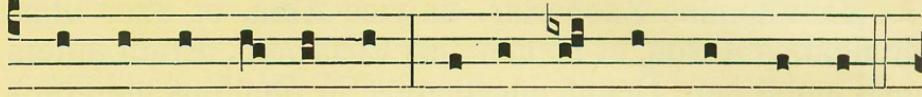
Chorus:

Chri-ste, Red-émp-tor mun-di, De-us: Mi-se-ré-re

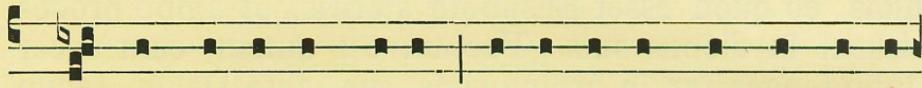

no-bis. **U**t ad ve - ram pæ - ni - tén - ti - am nos per-

Chorus:

dú - ce - re di-gné - ris: **T**e ro - gá - mus, au - di nos.

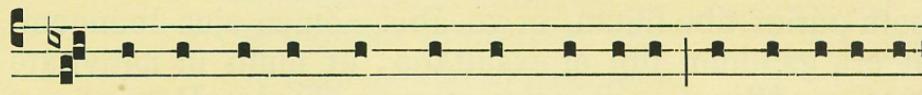

Ut Ecclé - si - am tu - am ré - ge - re et con - ser - vá - re

Chorus:

di - gne - ris: **T**e ro - gá - mus, au - di nos.

Ut i - ni - mi - cos san - ctæ Ec - clé - si - æ hu - mi - li - á - re

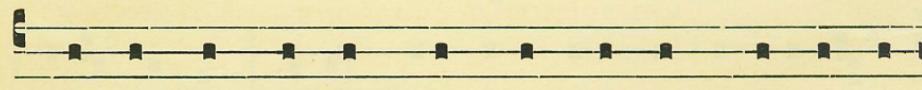
Chorus:

di - gné - ris: **T**e ro - gá - mus, au - di nos.

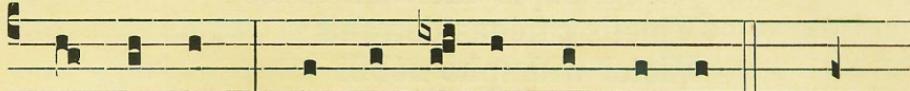

Ut ré - gi - bus et prin - ci - pi - bus chri - sti - á - nis

pa - cem et ve - ram con - cór - di - am do - ná - re

Chorus:

dig-né - ris: **Te** ro - gá-mus, au-di nos.

Chorus:

San-cte(a) N.

O-ra pro no - bis.

Dein Sacerdos stans, cantat:

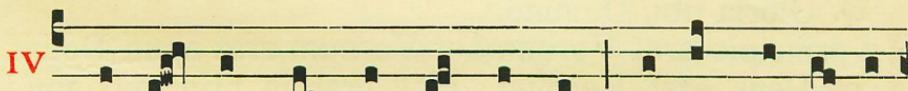
Orémus.

Oratio

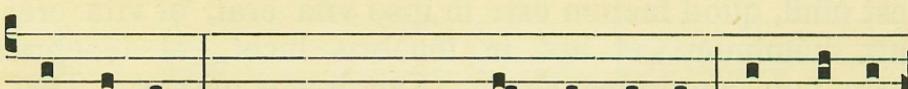
Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus ad-
mitte: ut, destrúctis adversítatibus et erróribus uni-
vérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Christum, Dó-
minum nostrum. **R.** Amen.

Finita Oratione, datur benedictio cum Ss. Sacramento, ut ad primum
Altare.

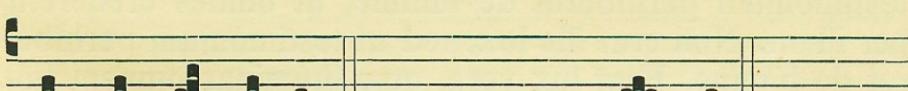
9 Tunc prosequendo Processionem, cantatur Hymnus:

Sa - lú - tis hu - má - næ Sa - tor, Je-su, vo - lúptas

cór-di - um, Or-bis red-émpti Cón-di-tor, Et casta

lux a-mán - ti - um. (In fine Hymni: A-men.)

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
 Vinctis caténas détrahis;
 Victor triúmpho nóbili
 Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
 Ut damna nostra sárcias,
 Tuíque vultus cómpotes
 Dites beáto lúmine.

Tu, dux ad astra, et sémita,
 Sis meta nostris córdibus,
 Sis lacrimárum gáudium,
 Sis dulce vitæ præmíum. Amen.

Statio ad IV Altare

Omnia ut supra ad primum Altare, exceptis sequentibus:

¶. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

¶ Initium sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

¶ Joann. 1, 1-14

R. Glória tibi, Dómine.

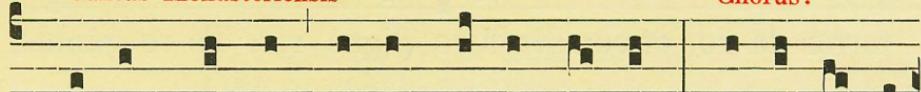
In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri,

sed ex Deo nati sunt. (**Hic genuflectitur**) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. **R.** Laus tibi, Christe.

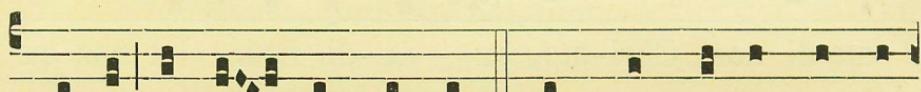
Post incensationem Ss. Sacramenti, Sacerdos in genua provolutus cum ministris sacris canit:

Cantus Monasteriensis

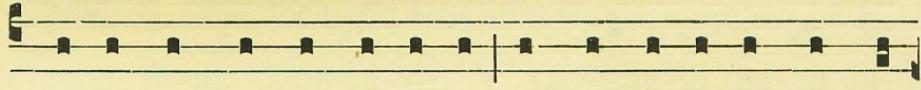
Chorus:

Je-su Chri-ste, Fi - li De - i vi - vi: **Mi-se-ré-re**

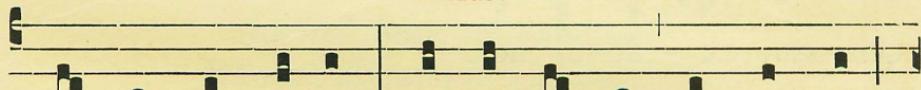

no-bis et ex - áu-di nos. **U**t nos-met-ip-sos in

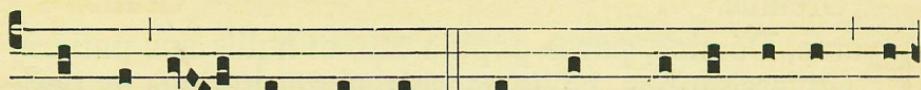

tu - o san-cto ser-ví - ti - o con-for-tá-re, et con-ser-

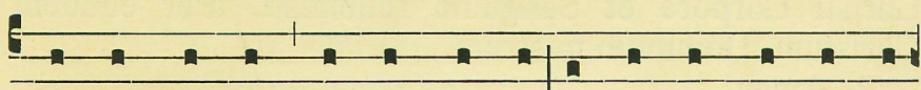
Chorus:

vá - re di - gné - ris: **T**e ro - gá - mus, au - di nos;

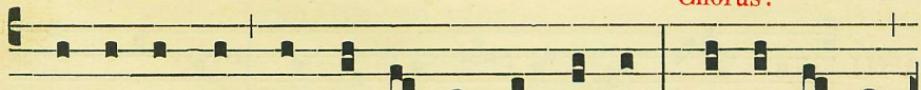

Chri-ste, ex - áu-di nos. **U**t hanc par-óchi - am a

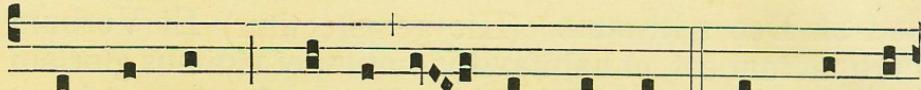

fa-me, pe-ste, bel-lo, cla-de, et ab om-ni confla-

Chorus:

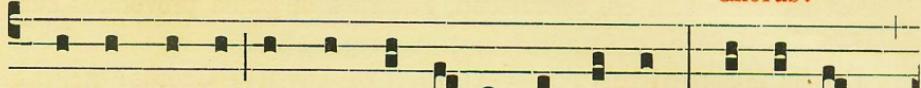

gra - ti - ó - ne li - be - rá - re di - gné - ris: **T**e ro - gá - mus,

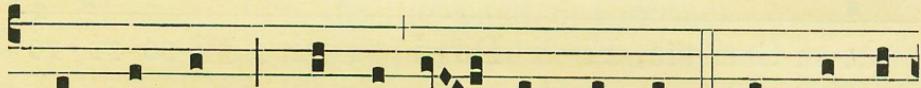

au-di nos; Chri-ste, ex - áu-di nos. **U**t fru-ctus

Chorus:

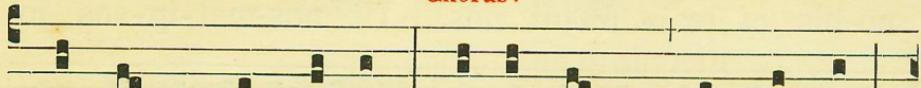

terræ da-re, et con-servá-re digné - ris: **T**e ro-gá-mus,

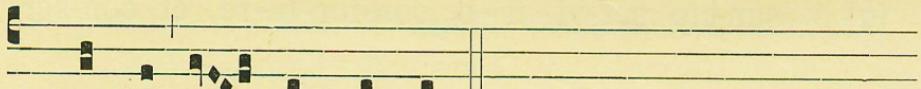

au-di nos; Chri-ste, ex - áu-di nos. **U**t nos ex-

Chorus:

au-dí - re di-gné - ris: **T**e ro-gá-mus, au-di nos;

Chri-ste, ex - áu-di nos.

Dein Sacerdos stans, cantat:

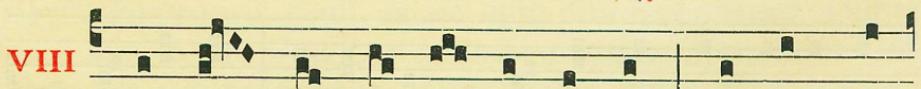
Orémus.

Oratio

Parce, Dómine, parce pôpulo tuo, et nullis nos patiáris
adversitáibus, bellis, morbis, tempestáibus ac perí-
culis fatigári; quos pretiôso Filii tui, Dómini nostri Jesu
Christi Côrpore et Sângue redemisti. Per eúndem
Christum, Dóminum nostrum.

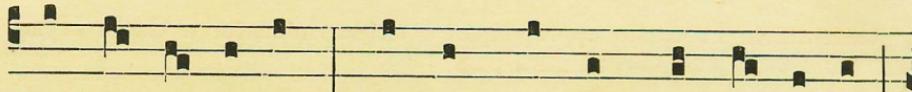
R. Amen.

10 Dein data benedictione cum Ss. Sacramento ut supra ad primum
Altare, reditur ad ecclesiam, et interim cantatur Hymnus:

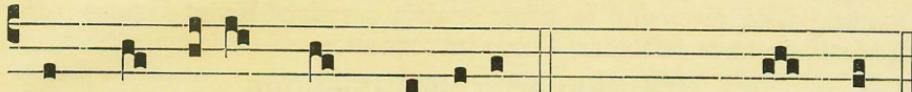

Æ-tér - ne Rex al - tís-si-me, Red-émp-tor

VIII

et fi - dé - li - um, Cui mors per - émp-ta dé - tu - lit

Summæ tri - úmphum gló - ri - æ. (In fine Hymni: A - men.)

Ascéndis orbes siderum,
Quo te vocábat cælitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olýmpo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut, cum repénte cœperis
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Cum autem Processio appropinquet ecclesiæ, intonatur a Choro Hymnus Te Deum laudamus ut infra pag. 126.

11 Peracta Processione, et Ss. Sacramento ad ecclesiam reportato, et super Altare deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsint, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorant, et dein surgunt. Finito Hymno Ambrosiano, de more intonatur, Choro prosequente:

Tantum ergo Sacraméntum.
Genitóri Genitóque.

Interim incensatur Ss. Sacramentum.

Postea ministri sacri cantant:

V. Panem de cælo præstítisti eis, allelúja.

R. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Deinde Sacerdos stans, dicit:

Orémus.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sǽcula sǽculórum. **R.** Amen.

12 Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Ss. Sacramento semel benedicit populo in modum crucis, nihil dicens: postea illud reverenter reponitur.

13 In ecclesiis minoribus, ubi desint ministri sacri, ipse Sacerdos omnia modo supradicto peragat, dempto tantum Levitarum ministerio. Munda cor meum recitat stans in medio Altaris, dein cantat singula Evangelia in cornu Evangelii, ut in Missa cantata sine ministris.